

ঘ

বংমোলা

শিক্ষক : বমেন, ১৯৪৭ চনত কি ঘটিছিল বাক ?
 বমেন : ছাব, কালি কি ঘটিছিল তাকেই নাজানো। ১৯৪৭ চনৰ কথা কেনেকৈ ক'ম ?
 □□□
 বমেন : জানা আমি তিনি

হেজাব বছৰমানৰ আগতে উপজিব লাগিছিল।
 যতীন : কিয় ?

বমেন : তেনে হোবা হ'লে বুৰঞ্জীৰ বহুত কথা নপঢ়াকৈ হ'লহেঁতেন। অকেও বহুত কমিলহেঁতেন।
 □□□

গ্ৰাহক : কওকচোন পূৰ্বে বড়া, নোমাল, বিজলুৱা, যোম্মতেতীয়া প্ৰাণীটোৰ নাম কি ?

বেস্তোৰাৰ মালিক : মই নাজানো ছাব।
 গ্ৰাহক : ওঁহো, আপুনি জানিবই লাগিব। কাৰণ এই তৰকাৰিখনত তেনে কিবা এটা দিয়া যেন পাইছে।

মহৎ লোকৰ আজৰি সময়

□ ডাঃ মেছন ওভে লগুনলৈ বোগী চাবলৈ যোঁবাৰ উঠি যোৱা সময়খিনিত 'লুজেকটিয়াছ' নামৰ কিতাপখন অনুবাদ কৰি উলিয়াইছিল।

□ বীচাৰ ফাউণ্ডেণ্টে তেওঁৰ 'ইংলেণ্ড' নামৰ কিতাপখন বাতিৰ সাজ খাবলৈ যোৱাৰ সময়খিনিত লিখি উলিয়াইছিল।

□ ডাঃ বাগীয়ে যোঁবাৰ ওপৰত উঠি ফুৰা সময়খিনিত ইটালী আৰু ফৰাচী ভাষা শিকিছিল।

□ কবি লংফেলোৱে তেওঁৰ কফি উতলাবলৈ লগা মহ মিনিট সময়ৰ সন্ধানৰ কৰি 'ইনফান' নামৰ কিতাপখন অলপ অলপকৈ লিখি উলিয়াইছিল।

□ বুৰঞ্জীবিদ গেইটে বেকাৰৰ কাম কৰি থাকোতে পোৱা আজৰি সময়খিনিত 'গ্ৰীচৰ বুৰঞ্জী' নামৰ সুন্দৰ কিতাপখন ৰচিছিল।

□ গেলিলিও নিজে শলা-চিকিৎসক আছিল। কিন্তু আজৰি সময়খিনি কামত খটবাই তেওঁ বহুতো নতুন তথ্য আৱিষ্কাৰ কৰিছিল।

সংগ্ৰহ : বিনয় চাহু
 বড়াগড়া বাগিচা, গোলাঘাট

পুঁৰাই বাতৰিকাকতখন নাপালে বেয়া লাগে। এয়া আজি আমাৰ জীৱনৰ এক অংগ। এয়া সমাজৰ এক অতন্ত্ৰ প্ৰহৰীধৰুপ। ইয়াৰে আদি কাহিনীৰ এক তুলমূল বিবৰণ আগবঢ়ালে।

উলিয়ায়।
 একে সময়তে ভেনিচত চৰকাৰৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত 'বাৰ্তাপত্ৰ' এখনৰ প্ৰচলন আছিল, যিখন পঢ়িবৰ বাবে পঢ়ুৱৈসকলে এক 'গেজিট' (Gazeta) মূল্য মাননি দিব লাগিছিল। এইখনৰ নাম আছিল 'নটিজি ক্ৰিটি' (Notizie Scritte), অৰ্থাৎ 'লিখিত বাৰ্তা'।

পৃথিবীৰ প্ৰথম দৈনিক বাতৰিকাকতখনৰ নাম আছিল 'ইণ্টেলিজেঞ্চাৰ' (Intelligencer)। প্ৰকাশ হৈছিল ১৬৬০ খ্ৰীষ্টাব্দত, লণ্ডনৰ পৰা। তাৰ আগতে প্ৰকাশ

বাতৰিকাকতৰ বতৰা

প্ৰচলনৰ আদিতে বাতৰিকাকত আজিৰ দৰে নাছিল। সেইবোৰক 'বাৰ্তাপত্ৰ' (News Letter) বুলিলেহে খাপ খাব। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব পঞ্চম শতিকাত কেতবোৰ সন্ধান্ত বোমান লোকে এনে 'বাৰ্তাপত্ৰ' বাজধানীৰ পৰা আঁতৰত থকা লোকসকললৈ প্ৰেৰণ কৰিছিল। সেইবোৰ আছিল ব্যক্তিগত বাৰ্তাপত্ৰ।

আজিকালি আমি বাতৰিকাকত বুলিলে যি বুজো তেনেধৰণৰ বাজহুৱা বাতৰিকাকত পোনপ্ৰথম প্ৰচলিত হৈছিল খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫৯ত। বোমান সম্ৰাট জুলিয়াছ চিজাৰৰ দিনত। সেই বাতৰিকাকতখনৰ নাম আছিল 'এক্টা ডায়ানা' (Acta Diurna)। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল 'দিনটোৰ ঘটনাবলী'। এইখন হাতেলিখা আছিল। সন্ধান্ত লোকসকলৰ পঢ়াৰ সুবিধাৰ অৰ্থে এইখন বাজসভাৰ কক্ষত ওলোমাই থোৱা হৈছিল। মাজে মাজে বোমৰ প্ৰাদেশিক গৱৰ্ণৰসকলৰ ওচৰলৈও ইয়াৰ কপি পঠিওৱা হৈছিল। সাধাৰণ মানুহে ইয়াৰ বাতৰিসমূহ আনৰ মুখেৰেহে শুনিবলৈ পাইছিল। নিজে পঢ়াৰ সুবিধা নাপাইছিল।

লাহে লাহে ব্যবসায়-বাণিজ্য বাড়িবলৈ ধৰিলে। বজাৰৰ আও-ভাও, দাম-দস্তৰ সধনাই নিয়মিতভাবে পোৱাটো ব্যবসায়ীসকলৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় হৈ উঠিল। ১৬শ খ্ৰীষ্টাব্দত জাৰ্মানীৰ ফ'গাৰ্ছ (Fuggers) নামৰ বেংক ব্যবসায়ী পৰিয়াল এটাই তেনে এখন বাৰ্তাপত্ৰ

হোৱা সকলোবোৰ বাতৰিকাকত আছিল সাপ্তাহিক নহিবা মাহেকীয়া।

প্ৰথম মাৰ্কিন বাতৰিকাকতখন প্ৰকাশ পাইছিল ১৬৯০ খ্ৰীষ্টাব্দত ব'ষ্টনৰ পৰা। তাৰ নাম আছিল 'পাব্লিক অ'কুৰেণ্চেছ' (Public Occurences)। সেই সময়ত আমেৰিকা ব্ৰিটিছৰ অধীনত আছিল। আমেৰিকাৰ ব্ৰিটিছ উপনিবেশৰ গৱৰ্ণৰে তৎক্ষণাৎ এই বাতৰিকাকতখনৰ প্ৰকাশ বন্ধ কৰি দিলে। কিন্তু আমেৰিকাৰ থলুৱা লোকসকলৰ বাতৰিকাকতৰ বাবে আগ্ৰহ ইমানেই বৃদ্ধি পাইছিল যে আমেৰিকাৰ স্বাধীনতাৰ যুঁজৰ সময়ত উপনিবেশসমূহত একেলগে ৩৭খন বাতৰিকাকত প্ৰকাশ হৈছিল।

বৰ্তমান সময়ৰ ইংলেণ্ডৰ এখন অতি প্ৰভাৱশালী বাতৰিকাকত 'দ্যা লণ্ডন টাইমছ' (The London Times)ৰ প্ৰকাশ আৰম্ভ হৈছিল ১৭৪৫ খ্ৰীষ্টাব্দত। আৰম্ভণিতে ইয়াৰ নাম আছিল 'ডেইলি ইউনিভাৰ্ছেল ৰেজিষ্টাৰ' (Daily Universal Register)।

প্ৰথম ভাৰতীয় সংবাদ-পত্ৰখন আছিল 'বেংগল গেজেট' (Bangal Gazette)। প্ৰকাশ হৈছিল ১৭৮০ খ্ৰীঃত কলিকতাৰ পৰা। শদিয়াৰ পৰা ১৮৪৬ খ্ৰীঃত প্ৰকাশ হোৱা 'অকণোদই' আছিল প্ৰথম অসমীয়া মাহেকীয়া বাৰ্তালোচনী বা সংবাদপত্ৰ।

পৰাগ কুমাৰ ডেকা
 কেঁকোৰাপুল, তেজপুৰ

আলু

আলু আলু আলু আলু
 আলু মই খাওঁ
 পোৱা আলু খাই মই
 বৰ ভাল পাওঁ।

লাই, লফা, পালেং, চুকা
 কিনি আনে দেউতাই
 লগতে আলুটিও আহে
 জোলোঙাত সোমায়।

লাউ, কচু, বেভোনা
 আমাৰ বাৰীত হয়
 ঢেঁকীয়াশাকত খনিচা দি
 মায়ে ৰান্ধি থয়।

আলু আলু আলু আলু
 আলু পিটিকা খাওঁ
 কাঁহীৰ দাতিত নাপালে
 বৰ টান পাওঁ।

অভিষেক শৰ্মা, ৪ৰ্থ মান, উজান
 হয়বৰ গাঁও প্ৰাথমিক বিদ্যালয়

সেউজীয়া

ধ্বংস

পুৱাৰ পোহৰত
 ব'দৈ জলমূল
 মঘুৰে ধৰিলে চালি
 পত-পখীয়ে
 আনন্দ মনেৰে
 অৰণ্যত থাকিল খেলি।
 প্ৰকৃতি সেউজীয়া
 অতি মোহনীয়া
 গছ-পুলি কই আমি
 কৰিম আৰু ধুনীয়া।
 পাবিজ পিকুল গগৈ, ৪ৰ্থ শ্ৰেণী,
 আদৰ্শ বিদ্যা ভৱন, নাজিবা

আঁকোতা : বিনীপ কুমাৰ দাস, লিটল ফ্লাৱাৰ স্কুল,
 ত্ৰিপুৰা ব'ড, খানাপাৰা

আঁকোতা : দেৱৰ্ষি পূজাৰী, দ্বিতীয়
 শ্ৰেণী, ছাউথ পইন্ট, গুৱাহাটী

আঁকোতা : অজয় ছেৱী, প্ৰথম শ্ৰেণী, ১ নং
 বৰপাৰা প্ৰাঃ বিঃ, বড়াইগাঁও